

Указания към авторите

Списание „Български език“ приема **непубликувани** статии, научни съобщения и рецензии за научни книги, както и материали за рубриката „Езикова култура“. Материалите следва да бъдат написани на **български език**, ясно и разбираемо за специализираната научна аудитория. Те се депозират в редакцията на електронен носител, придружен с разпечатка, или се изпращат на имейл balgarskiezik@mail.bg включително и в pdf формат.

Статиите се подлагат на **двойно анонимно рецензиране**. Окончателното решение за публикуване се взема от редакционната колегия въз основа на становището на рецензентите. Авторските права на публикуваните статии принадлежат на списанието.

Максималният обем на статиите е 20 стандартни страници (1800 знака на страница), на научните съобщения – 10 стр., на рецензиите – 8 стр. (за книги, излезли от печат в последните 3 години), на материалите по езикова култура – 5 стр. Текстовете се представят във форматите на MS Word (с разширения на файловете *.doc, *.docx, *.rtf); Times New Roman.

Ръкописите се оформят по следния начин:

1. Заглавие, име и фамилия на автора, институция и имейл – на български и на английски език
2. Резюме и ключови думи – на български и на английски език. Резюмето е до 250 думи и е кратко представяне на цялото изследване, а не само на изводите.
3. Основен текст
4. Бележки
5. Литература
6. Научно звание и степен, име и фамилия на автора, институция и служебен адрес
7. Кратка биографична справка за автора, която включва данни за месторабота, информация за професионалната му кариера, научни интереси и до три основни публикации.

Позоваването в текста е както следва: (Андрейчин/Andreychin 1977); (Conev 1908); (Searle 1979). В случай че се цитира конкретен текст, се добавя и страницата: (Андрейчин/Andreychin 1977: 23); (Conev 1908: 49); (Searle 1979: 45).

Библиографията се разполага под заглавие ЛИТЕРАТУРА. Заглавията и техните автори се изписват на оригиналния език, на който са цитирани. Тези, които са на кирилица, се дават в оригинал и се **транслитерират на латиница** по следния модел:

ЗА КНИГА: Андрейчин 1977: *Андрейчин, Л.* Из историята на нашето езиково строителство. София, Народна просвета. [Andreychin 1977: *Andreychin, L.* Iz istoriyata na nasheto ezikovo stroitelstvo. Sofia, Narodna prosveta.]

При повече от един автор: Бояджиев 1998: *Бояджиев, Т., И. Куцаров, Й. Пенчев.* Съвременен български език. София, „Петър Берон“. [Boyadzhiev 1998: *Boyadzhiev, T., I. Kutsarov, Y. Penchev.* Savremenен balgarski ezik. Sofia, „Petar Beron“.]

ЗА СТАТИЯ В СПИСАНИЕ: Андрейчин 1951: *Андрейчин, Л.* Основни проблеми на съвременния български правопис. – Български език, I, № 1–2. [Andreychin 1951:

Andreychin, L. Osnovni problemi na savremenniya balgarski pravopis. – Balgarski ezik, I, № 1–2.]

Смирницкий 1956: Смирницкий, И. А. Аналитические формы. – Вопросы языкознания, № 2, с. 41–52.) [Smirnitskii 1956: *Smirnitskii, I. A. Analiticheskie formy. – Voprosy iazykoznanii, № 2, s. 41–52.)*]

ЗА ПУБЛИКАЦИЯ В СБОРНИК НА КИРИЛИЦА: Андрейчин 1982: *Андрейчин, Л. Стефан Младенов. – В: Строители и ревнители на родния език. София, Наука и изкуство. [Andreychin 1982: Andreychin, L. Stefan Mladenov. – In: Stroiteli i revniteli na rodniya ezik. Sofia, Nauka i izkustvo.]*

ЗА ПУБЛИКАЦИЯ НА ЛАТИНИЦА: Conev 1908: *Conev, B. Westbulgarische Dialekte in Ostbulgarien. – In: Jagić-Festschrift. Zbornik u slavu Vatroslava Jagica. Berlin.*

Searle 1979: *Searle, J. R. Expression and meaning: Studies in the theory of speech acts. Cambridge, Cambridge University Press.*

Ако от един автор се цитира повече от една публикация от една и съща година, се добавят буквени означения, напр. Андрейчин 1974а; Андрейчин 1974б.

Най-напред се подрежда по азбучен ред библиографията на кирилица, а след нея също по азбучен ред – библиографията на езици, които си служат с латиница.

Графики, таблици и други илюстративни материали се номерират и озаглавяват. Те се предоставят и в отделни файлове с достатъчно високо качество и вид, който позволява тяхното използване за печат.

Ако се използват особени шрифтове, те също се изпращат. Старобългарските текстове да бъдат на CyrillicaBulgarian или CyrillicaBulgarian10U.